

Gespot: Mieke Verbeken

Mieke is vrijwilligster bij NP Gulke Putten. We stellen haar graag aan je voor!

Hey Mieke, vertel ons eens iets over jezelf?

Ik ben Mieke en woon samen met mijn twee zonen vlak bij de Gulke Putten, een plek die ik samen met Ruben (mijn helaas veel te vroeg overleden man), met veel liefde en heel bewust heb uitgekozen. Ik ben mycoloog, een bioloog dus die zich specialiseert in zwammen. Dat is een passie die er al van kinds af in zit en die ik tot mijn beroep kon maken. Ik geef les aan Universiteit Gent en vind het fijn als

ik studenten kan meenemen in de wondere wereld van de fungi, voor sommigen op hun beurt een passie voor het leven. Maar ook andere biologische vakken geef ik graag, zo zie ik het als een missie om mensen af te helpen van plantenblindheid en ze op een andere manier naar hun omgeving te laten kijken. Mijn onderzoek naar diversiteit en evolutie van zwammen bracht me al naar heel bijzondere plaatsen op de wereld. Maar net zo goed ontdek ik en verken ik vlakbij. Eigenlijk ben ik gewoon heel graag buiten. Buiten is alles beter en alles is beter buiten, of dat nu koken, eten, baden, slapen, babbelen, lezen of urenlang wandelen of fietsen is.

Wanneer en hoe ben je bij Natuurpunt terechtgekomen?

Natuurpunt ken ik al van bij de geboorte natuurlijk (die van Natuurpunt, niet die van mij), dus van toen er nog sprake was van Natuurreservaten en de Wielewaal. Ik was aanvankelijk vooral actief in het Meetjesland. Gedurende mijn hele middelbare schoolperiode en eigenlijk ook nog lang erna was Het Leen (Eeklo) mijn tweede thuis. Ik werd er opgeleid tot natuurgids en inventariseerde actief zangvogels, vleermuizen en natuurlijk ook paddenstoelen.

De Gulke Putten zag ik voor het eerst tijdens een excursie in mijn biologie opleiding. Het gebiedje maakte enorm veel indruk op me. In de jaren die erop volgden leerde ik het ook in de herfst kennen als een topgebied voor onder andere Wasplaten (een groep van opvallende en zeer mooie paddenstoelen die internationaal symbool staan voor schrale graslanden, zo typisch dat er zelfs een biotoop naar

hen werd genoemd: wasplatengraslanden). Toen er een huisje te koop bleek te staan vlakbij dit natuurgebied en wij vanuit Gent naar een groenere en rustigere plek wilden verhuizen hebben we niet getwijfeld. Het huis kochten we omdat de paddenstoelen er ons naar toe leidden. Eens ik daar woonde werd ik actief in de beheerscommissie Gulke Putten, een commissie die later omgevormd werd tot een eigen afdeling binnen Natuurpunt.

Wat doe je allemaal bij Natuurpunt?

Mijn taak (en missie!) was van bij het begin hoofdzakelijk om de paddenstoelen in het gebied te inventariseren. Dat is nu 25 jaar geleden en zeker in die tijd was het met de kennis van de mycoflora in natuurgebieden zeer erbarmelijk gesteld. Ik was ook betrokken bij de beheersplannen van het gebied en zag het als mijn taak om daar ook paddenstoelen in te betrekken. Niettegenstaande het feit dat ze, op de insecten na, de grootste groep levende wezens zijn, en dat ze veel meer dan andere organismen in zeer direct contact staan met hun omgeving en dus door hun aan- of afwezigheid belangrijke informatie geven (de zogenaamde bio-indicatoren dus), worden ze heel vaak ondergewaardeerd of zelfs compleet verwaarloosd als het gaat over beheersmaatregelen. Dat inventariseren gaat nog steeds door, zelfs na 25 jaar voeg ik nog elk jaar nieuwe soorten toe aan de lijst. Weet je dat we uit de Gulke Putten zelfs een nieuwe soort voor de wetenschap hebben beschreven? Een Satijnzwam die groeit op Pijpenstrootje. Voor Satijnzwammen, de vaak net zo belangrijk zijn als Wasplaten in hun rol als bio-indicator, is het gebied trouwens top. We zagen er ondertussen al 50 soorten opduiken! Het blijft voor mij ook zo ontzettend belangrijk om iedereen ervan te overtuigen het hele plaatje te zien en veel meer naar interacties te kijken dan naar soorten op zich. Alles is verbonden, ook in natuurbeheer moeten we

daar nog veel meer rekening mee houden.

Wat ik ook doe, en zeer graag doe, is elk jaar een paddenstoelenwandeling voor breed publiek verzorgen. Zoveel enthousiaste en nieuwsgierige mensen komen daarop af. Het is telkens een leuke en bijzondere dag, ontmoetingen met paddenstoelen uiteraard, maar ook met mensen! Verder zorg ik in ons kleine team ook mee voor het organiseren van allerlei activiteiten en realiseren van plannen.

Verder zorg ik in ons kleine team ook mee voor het organiseren van allerlei activiteiten en realiseren van plannen.

Ben je in andere verenigingen actief?

Natuurlijk, ja, in diverse mycologische verenigingen, eerst en vooral de Koninklijke Vlaamse Mycologische Vereniging met als één van de afdelingen de Oost-Vlaamse Mycologische Werkgroep waarvan ik coördinator ben (en die ook erg actief is in West-Vlaanderen trouwens).

Heb je nog andere hobby's?

Huishouden, werken in huis en bij uitbreiding in tuin, heb ik als hobby bestempeld. Dat zorgt ervoor dat ik lekker veel tijd aan mijn hobby kan besteden en mijn huis met veel liefde vertroetel. Nog liever vertroetel ik mijn kroost en vrienden natuurlijk, koken, tijd nemen om samen te eten, heerlijk. Ik zing in een klein koortje, zingen is therapie. Wandelen trouwens ook. En zwemmen.

Wat is het laatste boek dat je hebt gelezen?

Ik ben altijd in een aantal boeken tegelijk bezig en zou eigenlijk veel meer tijd willen om te lezen. Nu aan de beurt is o.a. 'Revolusi' van David Van Reybroeck. Alles wat die man schrijft is goud voor mij, gaande van zijn korte odes tot zijn dikke kluif Congo. Revolusi, over de geschiedenis van Indonesië, is een openbaring, we weten daar zo weinig over. Ik zag wel al zijn schitterende voordracht over dit boek, dus ik ben een beetje opgewarmd, maar het is alweer een parel. Een andere lieveling is ook aan de beurt, John Irving. Ik was, na het verslinden en adoreren van al zijn voorgaande boeken zo blij toen ik zijn 'Laatste skilift' aanschafte, maar moet met stijgende verbazing vaststellen dat ik me met lichte

tegenzin doorheen het boek aan het worstelen (Irving liefhebbers weten dat dit een grappig woord is in deze context) ben en dat de ontgoocheling en ontzetting met elke bladzijde (ik zit nu op 530) toenemen. Indien iemand zich hierin herkent, contacteer me alsjeblief want ik schrik van mijn eigen mening en wil graag een zelfhulpgroep voor teleurgestelde Irving fans oprichten (om het hem dan natuurlijk ruimschoots te vergeven want al de rest was al zo'n rijkdom).

Kun je ons een boek aanraden?

O ja, veel. Maar eerst en vooral 'Op zoek naar de moederboom' van Suzanne Simard. De autobiografie van deze Canadese wetenschapster die ontdekte en beschreef hoe bomen verbonden zijn in een netwerk van mycorrhiza-vormende zwammen is een heerlijk persoonlijk verhaal. Een verhaal over iemand die met andere ogen naar bomen en bossen kijkt, die moet opboksen als vrouwelijke wetenschapper in een keiharde wereld van haantjesgedrag, winstgedreven houtproductie en vooroordelen. Een schitterend, heel persoonlijk en kwetsbaar verhaal van een bijzondere vrouw. En, ik kan het niet laten, iedereen die van plan is nog een boom te kappen, moet eerst 'Tot in de hemel' van Richard Powers lezen. In zijn verhaal brengt hij 5 mensen samen voor wie bomen een bijzondere rol spelen in hun leven, één van hen is gebaseerd Suzanne. De cirkel is rond.

Wat is je favoriete reisbestemming of manier van reizen?

De manier van reizen is zeker belangrijker dan de bestemming op zich. Een goeie bestemming is meestal een bestemming waar weinig mensen naar toe gaan. Ik zoek dus rust. Soms zoek ik ook paddenstoelen en dan is Afrika zeker favoriet. Het hebben van zo'n reisdoel maakt dat je geen toerist bent maar iemand die wil samenwerken met de lokale bevolking. Dat leidt tot hele mooie ontmoetingen. Ik ben verliefd op het continent, zijn bossen, zijn culturen, zijn mensen, zijn geuren. Maar goed, dat zijn dus werk gerelateerde expedities. In mijn echte vakantie

kies ik liever niet voor een vliegtuig, maar maakt niets me zo gelukkig als gewoon vertrekken met een auto vol spullen (tent, vuurtje, boeken, zwemspullen) zonder veel noden en zonder veel plannen. Scandinavië is favoriet want er zit

ergens een Zweedse in mij, maar meestal zoek ik het dichtst. En wat zoek ik? Rust, vrijheid, biodiversiteit, schoonheid... aja, en buiten leven natuurlijk.

Wil je nog iets kwijt aan onze vrijwilligers?

Gewoon een warm dankjewel. Ik ben alle mensen die iets kosteloos en enthousiast en onvoorwaardelijk doen zeer dankbaar. En wie het doet wens ik toe dat je er veel voor terug krijgt: vriendschap, kennis, zingeving, ontmoeting.

